
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

6 / 2015

Milí bratři a sestry,
zaujal mě text J. Nouvena, který mluví o tom, jak nejlépe obdarovat své děti. Přeji krásné radostné prožití vánočních svátků.

otec Jan

NEJVĚŠTÍ DAR PRO DĚTI

NEJVĚŠTÍM DAREM PRO DĚTI JE VZÁJEMNÁ LÁSKA RODIČŮ

Děti jsou hosty svých rodičů. Přicházejí na místo pro ně přichystané, chvíli zůstanou - patnáct, dvacet nebo dvacet pět roků - a opět odcházejí, aby si vytvořily svůj vlastní prostor. Ačkoliv rodiče mluví o „svém synu“ nebo o „své dceři“, tyto děti nejsou jejich vlastnictvím. V mnoha ohledech jsou děti cizinci. Rodiče je musí poznávat, objevit jejich přednosti a slabosti, dovést je k dospělosti a dovolit jim, aby učinily svá vlastní rozhodnutí.

Největší dar, který mohou rodiče svým dětem dát, je jejich vzájemná láska. Právě skrze tuto lásku mohou vytvořit prostor bez úzkosti, aby v něm děti mohly vyrůstat, povzbuzovány k rozvíjení vlastní sebedůvěry a k tomu, aby hledaly způsob, jak si svobodně zvolit svou vlastní životní cestu.

z knihy J. Nouvena: Chléb na cestu

Život ve farnosti

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

27.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.
obnova manželských slibů
žehnání vína

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17.00, od 23.30 hod.
adorace a společný vstup do nového
roku 2016

1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8 a v 10 hod.

6. 1. Slavnost Zjevení Páně

mše sv. v 18 hod.

18. 1. Panny Marie, matky jednoty křesťanů

začátek Týdne modliteb za jednotu
křesťanů

21. 1. Ekumenická bohoslužba

v 18 hodin v našem kostele

2. 2. Uvedení Páně do chrámu

mše sv. v 18 hodin

3. 2. Sv. Blažeje

mše sv. v 18 hodin
svatoblažejské požehnání

10. 2. Popelční středa

mše sv. v 7 a v 18 hodin,
udílení popelce

* * *

Mše svaté za nemocné

- 13. ledna, 15. února

Mše svaté za zemřelé

- 30. prosince, 30. ledna

Mše svaté na úmysly dárců

- 2. ledna

Prohlídka Betléma

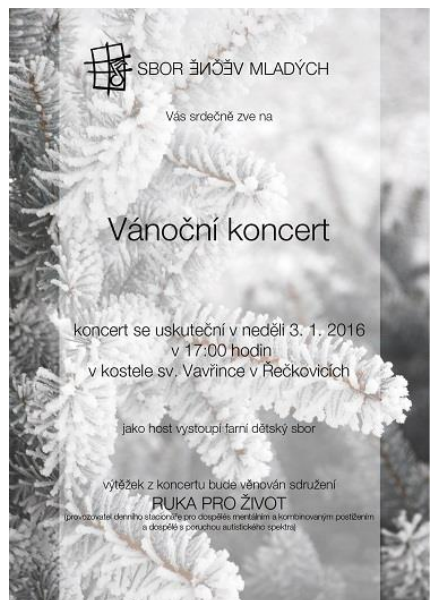
V našem kostele bude možnost prohlídky 25., 26. a 27. prosince, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

Koleda rodin

V neděli 3. 1. od 14:30 proběhne ve farní herně tradiční koleda rodin. Zveme všechny rodiny ke společnému vánočnímu setkání, zvláště rodiny, které jsou ve farnosti nové a rády by se seznámily a zapojily mezi ostatní. Vítané budou také hudební či jiné příspěvky do programu i k občerstvení.

Vánoční koncerty

♦ Tradiční koncert **pěveckého sdružení Lumír** se koná v našem kostele 6. ledna v 19.15 hodin.

FARNÍ KARNEVAL 2016

Srdečně zveme všechny děti, rodiče i prarodiče na 6. Farní karneval. Odpoledne plné zábavy a her začne v 15 hodin v neděli 7. února v Orlovně v Řečkovících. (K.K.)

Farní ples po šestnácté, ale vlastně poprvé

Jak již bylo uveřejněno v předchozím čísle Rožně, i letos se bude konat tradiční Farní ples, a to 23. ledna 2016. Oproti rokům minulým však dochází k zásadní změně, neboť pořadatelé plesu přišli o svou hlavní a dlouholetou šéfkou, Katku Svobodovou. Katka svůj záměr oznamovala již dlouho, avšak pokaždé byla ještě nějak přemluvena, aby „naposledy“ organizaci vzala. Letos je však její rozhodnutí definitivní a před námi stojí nelehký úkol - uspořádat ples bez Katky. Já osobně se na organizaci několik let také podílím, rozhodl jsem se tedy, že letos tuto záležitost zastřeším. Jelikož se jedná o akci, která je po organizační stránce léty prověřená, tedy perfektní, velice rád bych zachoval stávající organizační tým. Jinak řečeno, byl bych moc rád, pokud by Ti, kteří byli doposud ochotni jakkoli přiložit ruku k dílu, aby tak učinili i letos.

Co se týká změn, budou v zásadě dvě. Jednou bude zvýšené vstupné a druhou pak změna v hudební produkci, kdy se můžete těšit rovnou na dvě kapely. Pevně věřím a doufám, že tyto dvě změny přispějí k tomu, že letošní Farní ples bude minimálně tak dobrý, jako předchozí ročníky. Více informací se dozvíte posleze prostřednictvím ohlášek či facebooku.

Ondra Vít

Modlitby za jednotu křesťanů

Na počátku roku 2016 jsme zváni k modlitebnímu společenství a opět ve zcela výjimečném rozsahu. První týden v roce patří Aliančnímu týdnu modliteb. Jeho počátky sahají do poloviny 19. Století, a tak patří mezi nejstarší eumenické iniciativy vůbec. Druhou lednovou akcí je již tradiční Týden modliteb za jednotu křesťanů, ke kterému se připojují křesťané z

celého světa. Tato iniciativa sice není organizovaná na všech místech ve stejnou dobu, podstatné ale je, že nás spojuje stejná touha po modlitebním společenství v Kristu, a to napříč konfesemi, národnostmi a světadily.

Texty k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů naleznete např. na webu České biskupské konference i na našich farních stránkách.

podle TS ČBK

Z farní charity

Vánoční sbírka

Jako každý rok, tak i letos, můžete po celou dobu vánoční přispívat do pokladničky farní charity na projekt „Likvidace lepry – TBC“.

Za Vaše příspěvky děkujeme.

M. Ocetková

Vánoční pozdrav z Indie.

Milí farníci, děkujeme Vám, kteří pravidelně, nebo jen občas přispíváte do sbírek na adopci.

Čas rychle ubíhá, a v lednu to již bude celé dva roky, po které sponzorujeme školní docházku Peneetha. Chlapci je nyní patnáct roků a navštěvuje vyšší stupeň základní školy – chodí do deváté třídy. Jeho prospěch je stále velmi dobrý, je zdravý a spokojený. Nezapomíná vždy poděkovat za podporu.

Ač sám je hinduista, těší se, že bude slavit Vánoce se svými kamarády a navštíví v tomto čase jejich rodiny. Vám všem ze srdce přeje požehnané Vánoce a šťastný Nový rok a znovu děkuje za Vaši ochotu pomáhat.

M. Bursová

Zahájení kurzu ALFA

Od 21. ledna začínáme další běh kurzu Alfa. Pozvěte ty, kdo chtějí začít poznávat víru.

První setkání již
21. ledna 2016

Jaký smysl má můj život?

Existuje Bůh? – Kdo je Ježíš? – Proč se modlit?
Proč a jak číst Bibli? – Jak nás Bůh vede?

Naleznete odpovědi na své otázky a poznejte základy křesťanství v příjemném prostředí během deseti inspirativních setkání, jednoho společného víkendů a slavnostní večere na závěr.

Každé setkání je rozděleno na 3 části:
večeře, promluva na některé z témat kurzu
a **volná diskuze** k tématu

Informace a přihlášky ke kurzu v Rečkovicích:
rozen.webnode.cz | vecere.vavrinec@email.cz | 737 160 327

Setkání se konají vždy ve **čtvrtek** v 19.00-21.30.

"Já jsem alfa i omega,
počátek i konec."
Zj 21,6

Kurz Alfa
v Rečkovicích

Vánoční přání...

„Zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.“ (Lk 2,10)

Milí otcové, milí řečkovičtí farníci!

Vánoční čas je velice krásný, až pohádkový. Lidé jsou na sebe hodní, usměvaví, zdraví se častěji než obvykle a přejí si šťastné a veselé... Tuto radost přináší nám Spasitel, Kristus Pán, aniž si to mnozí uvědomují. Chtěl bych Vám i sobě přát, aby nám tohoto nadšení stačilo minimálně do příštích Vánoc. Máme rok Milosrdenství, výzva pro nás všechny, abychom nikoho a nikdy neopomíjeli. Ježíš přišel na svět spasit všechny lid, každého člověka, kterého potkávám každý den i po celý rok, ať na to nezapomínáme. Rozdáveme radost, kterou nám dává Ježíš všem a všude, ale nejen těm, které máme my sami rádi... Projevujeme lásku chudým a potřebným, ale nejen z toho, co nám zbylo... Buďme milosrdní jako Ten, kterému se klaníme v Betlémě.

Jacek

Farní společenství seniorů

Program pro rok 2016

Svatí, kteří pocházeli z českých zemí

21. ledna sv. Jan Nepomuk Neumann

МОТТО: „Nespokojuje se s tím, že věci "prostě", nejdou, ale hledá cesty k naplnění svých ideálů.“

18. února Sv. Zdislava

МОТТО: „Slovem i příkladem vedla všechny kolem sebe k Bohu.“

17. března Sv. Klement Maria Hofbauer

МОТТО: „Prožitě utrpení jej nezlomilo, naopak mu pomohlo vnitřně dozrát.“

21. dubna Sv. Vojtěch

МОТТО: „Bůh jej naplnil touhou po spáse duší a byl mu posilou, když svou věrnost potvrdil mučednickou smrtí.“

19. května Sv. Jan Sarkander

МОТТО: „Nezlomilo jej ani trojí mučení - zradu nepřiznal a zpovědní tajemství neprozradil.“

16. června Sv. Jan Nepomucký

МОТТО: „Svatý Jene z Nepomuku, drž nad námi svoji ruku, ať nám Bůh dá, co dal tobě, by náš jazyk neshnil v hrobě!“

22. září Sv. Ludmila a sv. Václav

МОТТО: „V utrpení svém zazařila jsi skvostně, prolitím své krve ses okrášlila a jako krásná holubice jsi k nebi vzlétla - se svým vnkem Václavem, přimlouvaj se za nás.“

20. října Sv. Radim a sv. Ivan

МОТТО: „Svatý Radime, stal ses svědkem mučednické smrti svého bratra Vojtěcha, Bože prosíme, veď i nás, abychom chápali a uskutečňovali odkaz bratrské spolupráce na Tvém díle.“

24. listopadu Sv. Anežka

МОТТО: „Jsmo to my, kdo si potřebujeme připomínat její víru v Ježíše Krista a lásku k němu i bližním.“

22. prosince Sv. Prokop a sv. Gorazd

МОТТО: „Radujte se, neboť z pramene víry slavných bratří soluňských pít budou vírych, kdo žijí po pravdě.“

Svatí zpřístupňují Kristovo bohatství. Kristus je světlo, světci jsou jako hranoly, které rozkládají nepostizitelnost tohoto světa a nechávají z něho zazařit brzy té, brzy zas jiné barvě. Mohou tak věřícímu pomoci, aby z Krista sám sobě lépe porozuměl a našel cestu, po které má jít. Svátí byli nepochybně jenom lidé; avšak vnořili se zcela do Božího tajemství a dovršilo se v nich nové stvoření. Věřící v nich nehledá velké osobnosti, nýbrž svědky Boží, v nichž se Bůh stal "vším ve všem". Někdy však jejich uctívání ztrácí správnou míru... (Romano Guardini)

Jana Suchánková

Poděkování za sbírku na BAKHITU

V neděli 13. 12. 2015 jsme převezli 3 auta pomocí (jídlo, oblečení, hračky, finanční pomoc, ...) od vás farníků pro maminky, které zažily velká životní traumata, a často byla nějakou formou prodána jejich důstojnost.

Není to dlouho, co nás kontaktovala kurátorka OSPOD Brno střed. Zjistila, že maminka se třemi dětmi nemá již žádné jídlo a dávky přijdou za týden. Při tomto zjištění musí být děti odebrány do specializovaného zařízení, dokud nebude zajištěna jejich obživa. Díky potravinové pomoci mohly děti zůstat doma u mámy. Podobných případů přibývá.

Dnes mám možnost napsat tuto zprávu, tuto zvěst o dobrých srdcích lidí z farnosti Řečkovice, kteří se dělí o jídlo, o své srdce, které se díky této službě nemění, ale rozšiřuje. Kro-

mě materiální pomoci se vybralo 11.300 Kč a stravenky v hodnotě 4.000 Kč.

Děkujeme Vám, za Vaše srdce a přeji požehnané Vánoce.

Pavla Pilerová

Kdo jsou marianky?

Už několikrát se v naší farnosti sešly tzv. marianky. Někdy je můžete naživo v celé "sestavě" spatřit při páteční mši svaté v kostele. Více nám o mariankách sdělí přímo některá děvčata:

Marianky je společenství holek (9-12 let), které se snaží žít podle vzoru Panny Marie a scházejí se na faře. Marianky jsou vždy jednou za dva měsíce od pátku večer do soboty odpoledne, takže na faře přespáváme. V ČR je více než osm skupin marianek. Na marianky se vždy moc těším, protože máme skvělou partu dvaceti holek z Brna i okolí. Večer máme večeři a po několika večerních hrách jdeme do kostela na večerní modlitbu. Poté jdeme spát. V sobotu za námi přijede o. Marek Dunda, se kterým máme mši a povídání o životě Panny Marie. Také si vedeme "mariankovský sešit". To je takový sešit, do kterého si zapisujeme písničky, citáty, hesla a lepíme obrázky. Máme skvělé vedoucí: sestra Lucie, sestra Janka a pomocníci: Ivana, Marta a Kikča.

Lucka H. (12 let)

Do marianek chodím od září. Setkáváme se jednou za dva měsíce o víkendu. Marianky mi dávají lásku k Ježíši. Na mariankách se mi líbí, že hrajeme hry, modlíme se, vyrábíme pěkné věci, užíváme si kamarádství. Když je teplo, chodíme ven, povídáme si o Pánu Ježíši a Marii, díváme se na filmy, zpíváme a píšeme písničky. Nejvíce se mi na mariankách líbí, že můžeme být spolu. Jsem ráda, že mohu do marianek chodit :-).

Naty K. (10 let)

MARIANKY pro mě znamenají:

Duchovní setkání s Pannou Marií, Odpočnutí od školy a učení, Hry, Tvořivé dílničky,

Zpívání a hraní na hudební nástroje, Kostel-
mše, Rozjímání modliteb, Extra skvělá ATMO-
SFÉRA, Výborné kamarádky, Výborní vedoucí,
Skvělé (někdy i tiché) místo...

Klárka H. (11 let)

Marianky pro mne znamenají velice mnoho,
protože děvčata se tam seznamují s novými a
nikoho neodsuzují. Našla jsem si tam spoustu
nových kamarádek a jsem velice ráda, že jsou
takoví lidé, které jsem tam potkala. Dozvěděla
jsem se, že modlitba není jen povinnost, ale že
může být i zábava.

Barča N. (12 let)

Na mariánkách jsem poznala lidi, se kterými se
cítím dobře, a panuje tam super atmosféra.

Na mariánkách většinu věcí pochopím víc, než
v kostele v kázání.

Na mariánkách mě vždy baví: Tvoření, zpívání
nových písniček, uvolněné (pohodové) poví-
dání (diskutování) o Bohu, tvoření sešitu.

Anežka Š. (12 let)

Tímto děkujeme vám, farníkům, za modlitbu a
jakoukoliv podporu a otci Janovi děkujeme za
vstřícnost a možnost užívat farní prostory.

L. Ch.

*Pozn. redakce: Fotografie ze setkání marianek
si můžete prohlédnout ve farní internetové fo-
togalerii (svatyvavrinec.rajce.idnes.cz).*

Svatý rok milosrdenství

Svatý rok byl zahájen 8. prosince 2015 a po-
trvá do 20. listopadu 2016.

Představujeme zde nyní jeho oficiální logo.

**Logo znázorňuje Dobrého pastýře, který
bere na ramena člověka.**

Autorem loga svatého roku je slovinský
umělec Marko Ivan Rupnik SJ. Grafika nava-
zuje na fresky Dobrého pastýře z prvních
staletí křesťanství a znázorňuje Ježíše, který
bere na ramena ztraceného člověka. „*Kres-
ba je vytvořená tak, aby ukazovala, že Dob-
rý pastýř se dotýká těla člověka v jeho
hloubce a činí to s takovou láskou, která
mění život,*“ uvedl předseda Papežské rady
pro novou evangelizaci Rino Fisichella. Kris-
tovy oči jsou pak propojeny s očima člově-
ka. „*Kristus vidí Adamovými očima a ten
zase Kristovými očima. Každý člověk objeví
v Kristu své lidství a budoucnost, která na
něj čeká,*“ vysvětlil neobvyklý prvek Fisi-
chella.

Pozadí loga tvořené modrými ovály různé barevné sytosti poukazují na pohyb, jímž Kristus vyvádí člověka z temnoty hříchu a smrti. Tmavě modrá barva může také připomínat neproniknutelnost Otcovy lásky.

převzato z webu TS ČBK

Zamyšlení nad evangelizací

Představte si situaci, kdy po Velikonocích učedníkům došlo, jak úžasnou věc Kristus udělal. Vědomí, že na sebe vzal jejich viny, je naplnilo radostí. Okolní svět jim sice nerozumí a nevěří, ale to nevádí, vždyť oni mají tolik krásných vzpomínek na Ježíše a jsou schopni si o něm vyprávět celé dny. Proč se bavit s těmi, kteří neuvěřili, kteří jsou k nim nepřátelští, kteří jimi opovrhují anebo jsou k jejich radostné zvěsti lhostejní? A tak se odeberou na bezpečné uzavřené místo, tam vzpomínají na všechno, co prožili, a v této nádherné uzavřené komunitě dychtivě očekávají Kristův druhý příchod!

Ale my dobře víme, že tenkrát to naštěstí bylo úplně jinak.

"Posílám vás jako ovce mezi vlky!" (Mt 10,16)

"Jděte do celého světa a hlásejte evangelium!"

(Mar 16,15)

Jděte a hlásejte radostnou zvěst platí pro všechny křesťany.

2. vatikánský koncil dal jasnou odpověď: Církve je povinná jít do světa a hlásat evangelium všemu stvoření, protože tak jí to Bůh uložil.

Boží království a spása jsou klíčovými pojmy Kristova poselství. Evangelizovat znamená přinášet radostnou zvěst všem společenským vrstvám a třídám a jejím vlivem zevnitř přetvářet lidi samotné, vytvářet z nich nové lidstvo. Silou evangelia je přetvářet měřítko, podle nichž lidé soudí. Stupnici hodnot, jejich zájmy, způsob myšlení, prameny z nichž lidé čerpají své podněty a vzory.

Radostnou zvěst je třeba hlásat zejména svědecktívím vlastního života. Křesťan se má snažit chápat druhé lidi, vlídně s nimi jednat, zajímat se o jejich životy a osudy a společně s nimi usilovat o všechno, co je šlechetné a dobré.

Na evangelizaci je možno nahlížet **úžeji** - evangelizování ve vlastní rodině a **šířeji**, evangelizování všech lidí naší farnosti (farnost je pojem územní, který se kryje s rozlohou Medlánek, Řečkovic, Mokré Hory, Jehnic, Ořešína a Ivanovic) a není totožný s lidmi chodícími do kostela.

Jak se nám daří evangelizovat v našich rodinách? Pohled do matriky na počet pokřtěných a na počet návštěvníků kostela nám napovídá, že na tom moc dobře nejsme. Bohužel je mnoho rodičů, kteří nedokázali svým dětem předat lásku k Bohu. Jak se nám daří evangelizovat naše okolí - sousedy, spolupracovníky, přátele? Každý by měl primárně evangelizovat tam, kde je aktivní ve svém občanském povolání a to zejména tak, že svoji práci dělá, jak nejlépe je schopen.

Hořím láskou k Bohu, abych mohl zapalovat ty okolo?

Jak je na tom naše krásná farnost? Nejsme jako ti učedníci v prvním odstavci? Návštěvníků řeckovického kostela je méně jak 3 % obyvatel naší farnosti.

Co jiného je evangelizovat, než vlévat do druhých svou vlastní víru?!

Evangelizace není nikdy možná bez působení Ducha svatého. Bez něj není nic. Na evangelizaci se musím připravit, musím se vzdělávat, hledat nové techniky.... Bez Ducha svatého je však vše marné. Vyzývám Ducha svatého, aby mne vedl?

Je pro nás farnost opevněnou tvrzí, kde se skrýváme před světem a realizujeme své ambice, nebo přístav, kam si zajíždíme odpočinout, načerpat energii a posilnit se před další plavbou evangelizace na rozbouřeném moři postmoderní společnosti?

Otci Janovi patří veliký dík, že se pokouší ten náš pevně uzavřený kruh otevřít. Zkouší jej otevřít různými nástroji, jako např. kurzy Alfa nebo na ně navazujícími farními evangelizačními buňkami.

Je mnoho způsobů evangelizace, chce se říci je jich tolik, kolik je lidí na zemi, ovšem každý z nás si musí ve svém svědomí odpovědět na otázku: Jak plním úkoly, které po

mně Pán žádá? Šírím radostnou zvěst mezi ty, kteří ji nepoznali?
Poznají na mne všichni okolo, že jsem křesťan? Vydávám svým životem svědectví o Bohu? Nebo se snažím splynout s davem?
Mluví o stejných věcech jako ostatní a mluvím o nich stejně jako oni?
Jak vedu své děti? Jsou ve svém chování k nerozeznání od těch ostatních?

Jan Levíček

Co jsou Farní evangelizační buňky?

Milí farníci, je to už nějaký čas, co jsem se setkal se zajímavým a účinným způsobem šíření radostné Ježíšovy zvěsti – prostřednictvím Farních evangelizačních buněk. Dlouho jsem váhal, zda je možné tento způsob rozjet i zde ve farnosti. Odpověď jsem dostal na Seminářích o těchto buňkách, který se konal v květnu. Od té doby se schází skupinka bratří a sester, se kterou postupně pracujeme na tom, aby se Farní evangelizační buňky rozběhly i v naší farnosti.

Tento text z komunity Blahoslavenství z Dolan u Olomouce Vám představí, o co se jedná:

Systém farních evangelizačních buněk (FEB) nabízí církvi účinný nástroj obnovy farnosti a vyzkoušenou metodu evangelizace. Metoda FEB je univerzální a použitelná v různých prostředích (farnost velická i malá, městská i venkovská, pro starší i mladé). Víze systému je postavena na biblických základech. Počítá s účinností modlitby, s evangelizací skrze vztahy s nejbližšími (oikos), s formací k zralému učednictví, kterého součástí je vědomí odpovědnosti předávat víru v poslušnosti Ježíšova pověření: „Jděte do celého světa a získávejte mi

učedníky“ (Mt 28,19). Tam, kde křesťané toto Ježíšovo slovo s vírou přijímají a žijí, zakouší (a to můžeme vidět v celých dějinách církve a na různých místech), jak Pán svou církev stále znovu obnovuje a dává jí růst i přes všechnu naši lidskou nedokonalost, limity a pronásledování. Zásadní je, abychom konkrétně žili poslušnost učedníků a jako Petr po nočním rybolovu (Lk 5,1-10), abychom nezůstali jen v lidském posuzování situace, ale měli odvahu odpovědět s poslušností a pokorou na Ježíšovo slovo: „Zajedte na hlubinu a spusťte síť k lovení“ (Lk 5,4). Tváří tvář dnešní sekularizaci, zvláště v Evropě, jsme s novou naléhavostí zváni k tomu, abychom nezůstávali křesťané na penzi, ale chtěli být a stávali se svědky.

Křesťané každé doby hledají způsob, jak žít církev a jak evangelizovat. Systém farních evangelizačních buněk (FEB) je metoda, která vychází ze zkušenosti první církve a současně odpovídá na potřeby dnešní doby. Pomáhá ve farnosti uskutečňovat živé společenství církve, tak jak nás k tomu vybízí II. vatikánský koncil i poslední papežové, kteří nás zvou velmi důrazně k tomu, abychom se neuzavírali do sebe, abychom opouštěli mentalitu ghetta, abychom žili církev, jako místo setkání s Ježíšem i s lidmi kolem nás. Jak nám to připomíná papež František ve své exhortaci *Evangelii gaudium*: „Jan Pavel II nás vyzval, abychom uznali, že 'se nesmí ztrácet síla k hlásání radostné zvěsti' těm, kdo jsou daleko od Krista, protože je to 'první úloha církve'. Misijní činnost 'představuje i dnes pro církev velkou výzvu' a 'misijní zájmy musí stát na prvním místě'. Co by se stalo, kdybychom vzali tato slova skutečně vážně? Prostě bychom uznali, že misijní působení je paradigmatickým každého díla církve. V tomto smyslu prohlásili latinskoameričtí biskupové, že již nemůžeme zůstat klidní a pasivně čekat v našich kostelích' a že je nezbytné 'přejít od pouhé konzervující pastorace k pastoraci rozhodně misijní“.

(EG 15)

FEB jdou v duchu obnovy farnosti, ke které nás vybízí papež František ve své exhortaci

Evangelii gaudium: „Farnost není zastaralá struktura. Právě proto, že má velkou pružnost, může nabývat velmi rozmanitých forem, které vyžadují otevřenost a misijní tvořivost pastýře i společenství. Není zajisté jedinou evangelizující institucí, nicméně bude-li schopna neustále reformy a přizpůsobování, bude i nadále „církví, která žije uprostřed přibýtků svých synů a dcer“. Předpokladem je, aby byla skutečně v kontaktu s rodinami a životem lidu a nestala se těžkopádnou strukturou oddělenou od lidí, nebo skupinou vyvolených, kteří se starají sami o sebe. Farnost představuje přítomnost církve na daném území, je prostředím, kde se naslouchá slovu a kde roste křesťanský život, dialog, hlásání, velkodušná láska, adorace a bohoslužba. Farnost prostřednictvím všech svých aktivit povzbuzuje a formuje své členy, aby byli aktéry evangelizace. Z menších komunit vytváří širší společenství, svatyni, kam žíznicí přicházejí pít, aby mohli dál putovat, a centrum neustálého misijního poslání. Musíme však uznat, že výzva k revizi a obnově farností dosud nepřinesla dostatečné plody, aby farnosti byly ještě blíže lidem, staly se prostředím živého společenství a účasti a zcela se zaměřily na misijní poslání“ (EG 28).

Metoda evangelizačních buněk stojí na malých společenstvích, které se nazývají buňky. Proč? Protože tato společenství jsou povolána k tomu, aby se rozmnožovala, tak jako buňky v těle, které díky tomu rozmnožování roste. Tato společenství jsou otevřená, členové zvou lidi hledající ze svého okolí. Jeden z cílů buňky je rozmnožit se. Bratři a sestry z buněk jsou uváděni do spoluzodpovědnosti za evangelizaci svého okolí, jsou vedeni k tomu, aby cítili zodpovědnost za ty v jejich okolí: rodinu, sousedy, kolegy v práci, za své přátele, kteří se ještě neseťkali s Ježíšem a s živou církví. Díky jejich modlitbě, budování přátelských vztahů, pomoci a svědectví druhým v jejich okolí, přichází do buněk noví lidé, kteří jsou hledající a na periferii farnosti. Když počet členů doroste přibližně dvanácti, společenství se dělí na dvě nová společenství, aby mohla přijímat nové bratry a sestry, a tak dávat život. Tímto způsobem roste celé tělo farnosti.

Systém FEB je způsobem bytí církve v dnešním světě, kde je okolní svět vnímán ne jako nebezpečí, ale jako místo, kde se můžeme darovat a kam máme přinášet radost, život a naději, které přijímáme od Ježíše. Kde hledáme, jak přinášet autenticky evangelium lidem v našem okolí, tam nás to nutně vede k tomu, abychom sami zajeli na hlubinu ve vztahu s Pánem, v osobní modlitbě a také abychom stavěli svou evangelizaci na moci modlitby.

otec Jan

Vánoční kontejner do Afriky

Možná by vás mohlo zajímat, jak se nakládá kontejner, který pak jede kamionem do Hamburku a odtud pluje lodí do Afriky, a co všechno se do něho vejde.

Nakládalo se ve Sklenném nad Oslavou na pile, která se zabývá balením zásilek. Řidič kamionu byl hned ráno nervózní, že na nakládku je pět hodin, že se nic neděje, že je pátek a že spěchá domů. Zaměstnanci pily, kteří měli pomáhat, byli celí pryč z toho, co všechno se má do kontejneru narovnat. V průběhu dne se na to přišli podívat všichni z podniku a nevěřícně kroutilí hlavami.

Abychom ušetřili velké množství peněz, kontejner byl poloviční, než ten z předchozích let a dovnitř mělo přijít následující: Dva traktory, vlečka, dva kypřiče, náhradní díly, elektrárnička a spousta příslušenství. Dále pak dvě velké dodávky pytlů s oblečením.

Ještě se ani nezačalo a byl hned první problém. Řidič zakázal sundat kontejner jeřábem z kamionu, že se to nesmí a nemáme na to žádné povolení. Že si to máme naložit,

jak chceme. Nechtěl si nechat říct, tak jsme v zemědělském družstvu ve vsi domluvili nakládací rampu a vše tam přepravili.

Rampa byla travnatá, kamion k ní ani nedojel a zapadnul hned u kraje, když sjel ze silnice. Půl hodiny trvalo, než jsme ho traktorem vytáhli a po úspěšném vyproštění jsme od dalších pokusů dostat se k rampě raději ustoupili a vrátili se na pilu k původnímu plánu. Kontejner jsme jeřábem sundali, a než jsme začali s nakládáním, padl ještě od místních jeden návrh: „Pojďme se objektivně bavit o tom, co vše se bude odbavovat a co tu zůstane.“ Naše víra a naděje vytvořená náročnými mnohátýdenními přípravami ale zlomená nebyla, tak jsme návrh nepřijali. Dostali pouze odpověď: „Uvidíme, co se vejde, dejte nám čtyři hodiny.“ A pustili jsme se do práce.

Začali jsme velkým traktorem. Vypustili jsme mu kola a sundali střechu, aby se vešel na výšku a tak jsme schovali první věc. To bylo to nejsnazší, bohužel ale už bylo poledne. Dál jsme se pustili do vlečky. Odmontovali kola a rozřízli ji napůl. Postranně ji zasunuli z boku nastojato do kontejneru a vše vypadalo nadějně. Na druhý traktor nám chybělo dvacet centimetrů, abychom zavřeli dveře. Jediná možnost byla rozebrat ho.

Nakonec jsme tam všechno naskládali. Velký traktor bez přední nápravy, malý rozpůlený a vlečka také. Stroje jsme podle předpisů ukotvili, ale ani to nebylo třeba, protože pytle s oblečením vyplňovaly veškerý volný prostor. Oblečení bylo až po okraj a když jsme zabouchli vrata kontejneru,

moc se nám všem ulevilo.

Na pile jsme udělali pěkné vzrušení a místní to zakončili slovy: „Tak tohle dokážou jenom věřící.“ Odjízďeli jsme s dobrým pocitem nejen ze splněného úkolu, ale i s uvědoměním si, že těmito skutky a tímto projektem vůbec všichni společně evangelizujeme okolí.

mechanik výpravy Václav

Neobyčejné prožití začátku adventní doby

Vnuk je studentem na Střední průmyslové škole chemické v Husovicích. Na začátku adventu mě překvapilo jeho pozvání na oslavu 64. výročí založení této školy. Konala se 1. prosince při mši svaté v kostele sv. Tomáše v Brně.

Ředitel školy pořádá každoročně tuto děkovnou bohoslužbu za účasti profesorů, studentů a veřejnosti. Chci se s vámi všemi o toto nevšední prožití mše svaté podělit.

Při vstupu do chrámu nás pozdravem a úsměvem přivítal koncelebrující P. Mgr. František Koukal (bývalý absolvent této školy, tč. farnost Obyčtov). Ještě před zahájením mše svaté obešel lavice a s povzbuzujícími slovy rozdával nám přítomným záložky se „Skutky tělesného a duchovního milosrdenství“.

Nevšední prožitek mše svaté dále umocnilo jeho zajímavé kázání. Hovořil o účasti s expedicí odborných pracovníků, s nimiž byl cca jeden týden v Albánii. Záměrně nebyl ubytován spolu s ostatními, ale přijal pozvání od domorodých obyvatel. V místě nebyla zavedena elektřina. Den se tam řídil vy-

cházejícím a zapadajícím sluncem (měl spoustu času k rozjímání). Více si tam uvědomil, jak blahodárně na něj toto prostředí působí, byl tak blíže k Bohu.

Úžasné..., prožitek mše svaté ještě umocňoval hudební doprovod Husákova smyčcového Quarteta. Jsou to žáci brněnské Konzervatoře (jeden je již posluchačem JAMU). Hudbou nás provázeli při zpěvu adventních písní. Nelze jinak, než říci: „Bohu díky“.

Bože, jak nádherný adventní den, kdy ráno slyším při rorátech z radia Proglas z úst pátera Holíka: „Rozjímání ve tmě nás umocňuje, abychom vzdávali úctu Tomu, kdo mluví, abychom naslouchali v tichu noci...“ a „Pokud nebude Božího pokoje v srdcích lidí, nebude pokoje na zemi ...“

A odpoledne v kostele sv. Tomáše slova P. Koukala o intenzivních prožitcích dne, o paprscích slunce, o Světle, které nás osvětluje a provází.

Při proměňování a přijímání jsem silně pocítovala ještě i pastorační dopad této mše svaté. Byla to nevšední a nádherná atmosféra společenství přítomných věřících a nevěřících.

Po skončení mše svaté nás chlapci ze smyčcového Quarteta ještě odměnili krátkým vystoupením.

Odházela jsem s rozhodnutím, že sama za sebe řediteli SPŠCH poděkuji. Zaslala jsem mu děkovný email. Popřála jsem jemu, profesorům i žákům požehnaný a klidný advent, radost z příchodu našeho Pána, Ježíše Krista a lásky plný vstup do nového roku, který je zároveň rokem Božího milosrdenství.

Milé farní společenství, dovolte, abych vám ocitovala ještě z jeho odpovědi: „Prosíme Pána o požehnání pro práci, vzdělávání a výchovu na naší škole a současně chceme vyjádřit úctu a poděkování Pánu Ježíši. Boží dílo přijmeme s respektem, pokorou a obdivem. S tím souvisí historie, současnost i budoucnost naší školy s partnery - odbornou praxí, vysokými školami, základními školami, zřizovatelem, kontrolními orgány atd.“

Sama za sebe nemám co dodat, než snad to, aby takovýchto prožitků a osobností bylo na světě ještě víc.

J.S.

Kde je tvoje srdce

V tom venkovském kostelíku bylo hodně plno. Byla jsem ráda, že jsem našla místo v koutku, kde snad nikomu nezaberu to „jeho“ místo. Kněz, za kterým jsme přijeli na návštěvu, kázal o Božím milosrdenství. O tom se poslouchá rádo a lehce. Horší je, když se z kazatelny ozvou slova o tom, že také my máme být milosrdní. Začneme se sami před sebou omlouvat (nebo vymlouvat) že toho máme moc, že jsme tak důležití až z toho padáme na ústa, a vůbec, co to je za nápad starat se o nejchudší, beztak si za to mohou sami, ať to dělá někdo jiný, atd. Anebo si opravdu vyhrneme rukávy a začneme páchat (všímáte si podobnosti se slovem zapáchat?) dobré skutky hlava nehlava, padni komu padni.

A mnozí křesťané tráví svoje životy snahou zvládat projekty, plnit povinnosti ... a nic z toho je nepřiblíží Bohu ani o píd. Nikdy nepoznají Boha důvěrně, od srdce k srdci. A totéž jsme udělali se svým vztahem k Bohu. Jak říká sv. Matouš (7,22): „Mnozí mi řeknou v onen den: „Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevyvítili zlé duchy a ve tvém jménu učinili mnoho mocných činů? A tehdy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal“ (totiž nepoznal srdcem). Začínám mít dojem, že tato slova – nikdy jsem vás neznal – říká Ježíš s lítostí, že je to mnohem víc bolest neopětované lásky než snad nějaká výčitka typu To máš za to.

Ale ani my nechceme být pro druhého projektem nebo předmětem povinnosti: chceme být předmětem touhy. Stejně tak Bůh čeká, až po něm budeme toužit celým srdcem. Zapište se na kurz a pak s pomocí těchto informací zkuste změnit svůj život. Nic z toho vás Bohu nepřiblíží, podobně jako lekce z anatomie vám nepomůže lépe milo-

vat svoji manželku. Prorok Jeremiáš říká (29,13): „Budete mne hledat a naleznete mne, když se mne budete dotazovat celým srdcem.“ Křesťanství není náboženství nedělních škol, dobrého chování, společných večeří a posílání obnošeného šatstva do Afriky, jakkoliv jsou tyto věci dobré. Základem je vztah dvou bytostí, dvou srdcí.*

Když skončila mše v tom venkovském kostelíku, přišel za mnou kamarád kněz a říká: „Tady jsi! Kde jsi byla? Já jsem Tě neviděl.“ Cože? Pomyslela jsem si: Někdo se o mne zajímal? Někdo mne hledal? Někomu nebylo jedno, kde jsem?

Tak nějak se Bůh ptal Adama a Evy: „Kde jsi?“ A určitě Stvořitel vesmíru neměl potřebu ptát se na GPS souřadnice v rajske zahradě. Spíš to byl dotaz na stav jejich srdce, podobně jako se profesor ptá duchem nepřítomného studenta. A Ježíš v evangeliu to říká stručně a jasně: Tvoje srdce je tam, kde máš svůj poklad.

Až se půjdeme klanět Narozenému dítěti, zkusme pozorně naslouchat. Třeba uslyšíme úlevné: „Tady jsi, kde jsi byl? Už dlouho jsem se s tebou nesetkal...“

* *inspirováno knihou Johna Eldredge Chraň svoje srdce*

Nemluv, ale konej!

Celé letošní září jsem se těšil na již tradiční taneční večery v naší farnosti a na společná "dotančení" u chladivého moku ve společenství přátel. S ženou Markétou jsme věděli, že se máme předem přihlásit, přesto jsme tak neučinili. Když přišel čas prvního tanečního večera, s Markétou jsme se vystrojili a vyrazili. Čekalo nás rozčarování a zklamání. Naše tančírna (tělocvična v ZŠ Horácké nám.) byla zamčená a ponořená do tmy. Při telefonátu s Pavlínou Hajnou jsme zjistili, že se přihlásilo málo zájemců, a proto byl kurz tanečních zrušen bez náhrady. No, nic se nedá dělat, odcházíme domů. V neděli při Posvícenském odpoledni na Orláku se potkáváme s dalšími zájemci o taneční, kteří také podcenili potřebu přihlášení

se. Nad sklenicí burčáku jsme nařikali, jaká je to škoda.

Po několika dnech dorazila SMS od Katky Kučerové. Společně se svým manželem Tomášem zorganizovali vše potřebné. Zajistili pronájem tělocvičny, sehnali "kapelu" (zapůjčený zesilovač a písničky v nulách a jedničkách v paměti telefonu), tanečního mistra a komunikovali se všemi zájemci. Tomáš oslovil kolegu Honzu v práci, který se dříve věnoval společenskému tanci na profesionální úrovni. Byl ochoten věnovat nám svůj čas při snaze prohloubit naše taneční umění. A jako taneční mistr se osvědčil.

A proč to vše píše? Rád bych veřejně poděkoval Katce a Tomášovi Kučerovým. Rozhodli se a zorganizovali taneční večery pro potěchu naší. I přes komplikace s hlídáním dětí nám každý taneční večer zajistili vše tak, abychom my ostatní mohli jenom přijít, zatančit si a zase spokojeně odejít. Místo nařikání a mluvení konali. Díky Katko a Tomáši. Ať vám náš Pán žehná.

RT

Z farní knihovny

V knihovně nám přibýly dvě pěkné knížky. *Příběhy z jiného vesmíru* Marka Váchy a *Dotýkat se vrcholů* salesiána Michaela Martina.

Orkovy knihy si asi nejvíc půjčujete, tak jenom krátce. Je to kniha povídek, z nichž některé jsou moc pěkné, hlavně ty o věčnosti, která není budoucnem, ale současným neviditelnem.

S Michalem jsem chodil na gymnázium do Tišnova a dlouho jsme se neviděli. Až na maturitním setkání po třiceti letech. To bylo překvapení. Jako když se hoši od Bobří řeky vrátili po táboře ve Sluneční zátoce do školních lavic a jejich spolužáci je nemohli poznat.

Dotýkat se vrcholů jsou krátká zamyšlení, kde je poznat, kam došel a jak si stojí. Pevně.

Zde je malá ukázka:

*Bojím se lidí
kteří jsou přesvědčeni
že znají Boha
Bojím se lidí
kteří vědí
jaké má Bůh úmysly
s nimi samými
s druhými lidmi
i s celým světem
Bojím se lidí
kteří považují za svou povinnost
zvěstovat celému světu
co jim Bůh sdělil
Protože taková lidé
mohou být schopni
ve jménu Božím
zabít člověka*

Honza V.

Gustovo okénko

Fofr před Vánocemi

Při svém letu ulicí si povšimnu babičky, která je příznivkyní naší církve (modlitbou i hmotně), ale teď toho zrovna táhne notně (plná kabely na kolečkách a ještě 2 igelitky omotané na rukou). Přibíhám a nabízím se jako dobrovolný nosič. „To vás budu akorát zdržovat“, snaží se mi to rozmluvit. Ale nedám se: „Přišla jste mi asi schválně do cesty, abych pořádku nelítal.“ Argument zabral, a tak se konečně do tyčká může v klidu držet jen své hůlčičky a já zjišťuji, že se dá 300 metrů zvládnout i za 10 minut. To si alespoň člověk uvědomí, kolik lidí by za těch 300 metrů jakékoliv chůze dalo i zlato. Během naší poklidné šouravé procházky si pěkně povykládáme a kromě duchovních věcí se doslechnu: „Pěkně jste zešedivěl.“ © Dospěli jsme k cíli - u domovních dveří se loučím a babička významně pronese: „DOSTANE TE ODMĚNU“. „Kdepak, kdepak“, opáčím. Konverzace vyvrcholil krásnou tečkou: „Myslím od Pána Boha - v nebi...“ To rozhodně stojí za to!

A něco vážnějšího, co mne napadlo: Problémy současného světa často pramení z toho, že se lidé chovají Bohorovně. Mně je dobře ve společnosti lidí Bohabojných a Bohumilých.

Vybírejte dobře životní role, jen za některé se v budoucnu vyplácí skvělý nebeský honorář.

Ten den, ta noc . . .

*Ten den šel člověk cestou plnou prachu
na rozkaz císaře- do města, zapsat se.
Kráčel jen pomalu, po boku mladou ženu
na první pohled - tu dítě čeká se !*

*Odpůldne slunko plá nad hlavou,
nohy už klesají únavou.
Tu vody dají napít, tu mléka podají,
na noc však dvojici přijmout se zdráhají.*

*Ten den už láme se do noci,
musíš si, Josefe, teď jen sám pomoci.
Nad městem pastýři svá stáda hlídají,
ve chlévě oslík a voleček dýchají.*

*Byla předlouhá ta hvězdnatá noc,
lidstvu se chystala budoucnost.
V té noci Maria, maminka milá
dětátko do sena uložila.*

*Tak skončila ta noc,
kdy zjevila se Boží moc.
Tak skončil se ten den,
kdy hvězda vyšla nad Betlém...*

Marie Kalová

Milé děti,

na začátku adventu jsem do kostela přinesla model zeměkoule. Ta zeměkoule byla sice barevná, ale prázdná. Svět kolem nás nám občas taky připadá barevný, ale prázdný. Barevný je protože lidé kolem nás jsou různí, vysocí i malí, tlustí a hubení, mladí, staří, bohatí, chudí, nemocní, zdraví, hudebně nadaní a výtvarně nadaní. Často se ale hádají a nemají rádi, a tak náš svět vypadá prázdně – bez lásky a soucitu, bez radosti a naděje.

Ale my jsme tento advent dokázali, že to všechno dokážeme změnit. Dobrymi skutky, modlitbou a milosrdenstvím jsme proměnili naši malou farní zeměkouli na krásnou kvetoucí planetu. Stejně tak můžeme změnit celý svět, jako to dělají různí superhrdinové v pohádkách a ve filmech. Každý správný superhrdina má totiž nějakou „superschopnost“ a i my máme. Naši superschopností je víra v Boha. Na něj a jeho pomoc a jeho milosrdenství se můžeme vždycky spolehnout. Nezapomeňte, že naší povinností je měnit svět nejen v adventu, ale celý život.

Přeji vám krásné a požehnané Vánoce. Oslavte narození Ježíška, který nám všem šel příkladem a ukázal, jak můžeme proměňovat svět láskou a milosrdenstvím.

Terka

Ve chlévě stály jen jesličky naplněné senem pro telátko a oslika. Tady se malý Ježíšek narodil. Maminka synka zavinula do plenek a položila ho do jesliček. To byl nejpěknější den v životě Marie a Josefa. Oba dva děkovali Pánu Bohu za narození Syna Božího. Ježíšek přišel na svět proto, aby spasil svět.

Pořad bohoslužeb do začátku postní doby

26.12.	So	sv. Štěpán	7:15 8:30 10:00	za zemělého manžela Jaroslava, rodiče Daškovy a Hobzovy za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro bratra za farní společenství
27.12.	Ne	sv. Rodina	7:15 8:30 10:00	za zemělé rodiče a prarodiče a živou a zemělou rodinu za manžela a živou a zemělou rodinu za farní společenství
28.12.	Po	sv. Mláďátka betlémská	18:00	na poděkování
30.12.	St		18:00	za zemělé
31.12.	Čt	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží ochranu v uplynulém roce
	1.1.	Pá slavnost Matky Boží Panny Marie	8:00 10:00	za dar víry pro dceru za farní společenství
	2.1.	So	7:00	na úmysly dárců
	3.1.	Ne 2. neděle po Narození Páně	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za † sestru Cecilii Mikulkovou a živou a † rodinu Novotných za živou a zemělou rodinu Hammerovu a Kolaříkovu
	4.1.	Po	18:00	za uzdravení Anny
	6.1.	St slavnost Zjevení Páně	18:00	za zemělou Annu Konečnou a živou a zemělou rodinu
	7.1.	Čt	7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
	8.1.	Pá	18:00	na úmysl dárců za živou a zemělou rodinu Kvitovou a Podluckou a za uzdrave- ní rodových kofenů
	9.1.	So	7:00	na úmysl dárců
	10.1.	Ne Křtu Páně	7:15 8:30 10:00	za zemělého manžela, oboje rodiče a živou rodinu na úmysl dárců za farní společenství
	11.1.	Po	18:00	na poděkování a za Boží požehnání a dary Ducha Svatého
	13.1.	St	18:00	za nemocné
	14.1.	Čt	7:00	na poděkování za dobrodiní a za živou a zemělou rodinu
	15.1.	Pá	18:00	za zemělého Josefa Dvořáka a živou a zemělou rodinu za zemělé Vladimíra a Janu Dědáčkovy a živou rodinu
	16.1.	So	7:00	na úmysl dárců
	17.1.	Ne 2. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za uzdravení Aničky za farní společenství za zemělou Aničku Schánilcovou
	18.1.	Po P. Maria, Matka jednoty křestanů	18:00	za živou a zemělou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
	20.1.	St	18:00	za † Anežku Markovou, manžela, syna, vnuka a duše v očistci
	21.1.	Čt	7:00	za rodinu Rozsypalovu a Věžníkovu
	22.1.	Pá	18:00	za dar víry za pomoc v těžké záležitosti pro Marii
	23.1.	So	7:00	na poděkování s prosbou o Boží pomoc
	24.1.	Ne 3. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za † Drahomíru a Antonína Tomáškovy, za živou a zemělou rodinu a rodinu Beňovskou za P. Jana Pavlů, manžela živou a zemělou rodinu za farní společenství
	25.1.	Po	18:00	na poděkování za 20 let života
	27.1.	St	18:00	za Boží pomoc a ochranu pro syna Petra a za živou a † rodinu
	28.1.	Čt	7:00	za zemělou Boženu Michelovou a živou rodinu
	29.1.	Pá	18:00	za živé a zemělé spolužáky 9. tříd školního roku 1964 v Řeč- kovicích na Terezy Novákové
	30.1.	So sv. Jan Bosko	7:00	za zemělé
	31.1.	Ne 4. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za zemělé rodiče Haklovy, prarodiče a dar víry pro živou rodinu za zemělou Marii Nevřkovou
	1.2.	Po	18:00	na poděkování s prosbou o Boží pomoc
	2.2.	Út Uvedení Páně do chrámu	18:00	na poděkování za dar víry a křtu a za živou a zemělou rodinu
	3.2.	St sv. Blažej	18:00	za rodinu

4.2. Čt		7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
5.2. Pá		18:00	za zemřelou Magdalenu Ostrou - Prchalovu
6.2. So		7:00	za obrácení Pavla a odpuštění v rodině
7.2. Ne	5. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
		8:30	na poděkování za 80 let života, zemřelého manžela a rodiče a živou rodinu
		10:00	za víru, vedení a ochranu Boží pro rodiny s dětmi
8.2. Po		18:00	za úmysl dárců
10.2. St	Popeleční středa	7:00	na poděkování
		18:00	na úmysly dárců
11.2. Čt		7:00	za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu
12.2. Pá		18:00	na úmysl dárců
13.2. So		7:00	za zemřelého manžela, rodiče a ostatní příbuzné
14.2. Ne	1. neděle postní	7:15	na poděkování
		8:30	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou rodinu
		10:00	za farní společenství

Prosíme o zaslání příspěvků do příštího čísla Rožně nejpozději do 6. 2. 2016

Vánoční přání otce biskupa

*V Ježíši Kristu se zoláštším způsobem setkává čas s věčností.
Ať hodnota i těch nejnepatrnějších věcí vykonaných z lásky
vstoupí pro spojení s ním z našeho omezeného času
do věčnosti.*

Za to se modlím a k tomu Vám všem žehnám.

+ Vojtěch Cikrle

*Vojtěch Cikrle
biskup brněnský*

Brno, Vánoce 2015